

РЕШЕНИЕ

№ 578

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-15, в публично заседание на
тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Теодосиев

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разгледа докладваното от Петър Теодосиев Търговско дело №
20211100900853 по описа за 2021 година

Производството е по предявени от „АКБ Т. ЕМ“ ЕООД срещу ЗАД „А.Б.“ АД при условията на обективно кумулативно съединяване: 1) осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за сумата 37 232,00 лв. – вземане за обезщетение по договор за имуществено застраховане на лек автомобил „БМВ“ с рег. №*****, дължимо за вреди от ПТП, настъпило на 28.02.2020г. в Република Сърбия, прехвърлено на ищеца с договор за цесия от 19.11.2020г., сключен с „Т.С. Л.-А.“ ООД; 2) осъдителен иск с правно основание чл. 409 КЗ, вр. чл. 86, ал. 1, изр. 1 ЗЗД за сумата 1 706,00 лв. – лихви за забава, изтекли върху главното вземане в периода от 04.12.2020г. до 17.05.2021г.

Ответникът оспорва исковете по основание с възражения за изключен застрахователен риск съгласно т.16.21 от общите условия, при които е сключен процесния застрахователен договор (твърденията са, че ПТП е причинено при груба небрежност на водача на застрахования автомобил), както и с възражения за липса на пряка и непосредствена причинна връзка между процесното ПТП и повредите по автомобила, за които се претендира застрахователно обезщетение.

Оспорва исковете и по размер с възражения, че действителната стойност на вредите е по ниска от размера на претендираното обезщетение.

Сключването и съдържанието на процесния договор за имуществено застраховане на лекия автомобил „БМВ“ с рег. №***** (включително страни, период на действие, териториално покритие и застрахователна сума), съдържанието на общите условия, при които е сключен застрахователният договор (включително клаузата на т. 16.21, на която са основани възраженията на ответника срещу исковете), плащането на вноските за застрахователна премия по договора, настъпването на процесното пътно произшествие

(включително лицето, управлявало застрахования автомобил при настъпване на пътното произшествие), сключването на договора за цесия между ищеца и застрахования собственик на автомобила, както и уведомяването на ответника за цесията не са предмет на спор между страните, поради което са обявени за ненуждаещи се от доказване в производството по делото с доклада по чл. 375, ал. 1, вр. чл. 146, ал. 1 ГПК.

Спорът между страните по фактите от значение за предмета на делото се концентрира върху механизма на настъпване на процесното ПТП, както и върху стойността на повредите по автомобила, настъпили от това ПТП.

Първата група спорни факти са свързани с възраженията на ответника, че вредите от процесното ПТП са изключен застрахователен риск съгласно т. 16.21 от общите му условия поради проявена груба небрежност от водача на застрахования автомобил.

Клаузата на т. 16.21 от общите условия, при които е сключен процесният застрахователен договор, в частта от съдържанието ѝ, на която се позовава ответникът, предвижда, че: „застрахователят не изплаща обезщетение за щети, причинени от груба небрежност на застрахования, членове на негово семейство; лица, живеещи заедно с него в едно домакинство; негови работници и/или служители (по трудово/гражданско правоотношение); лица, работещи под негов контрол, независимо дали са били упълномощени да управляват, ремонтират, охраняват ППС или да извършват други дейности“.

Очевидно клаузата не регламентира проявената груба небрежност от всеки водач на застрахования автомобил като основание за изключване на отговорността на застрахователя, а само грубата небрежност на водач, който се намира в определена връзка със застрахования.

По делото е безспорно, че при настъпване на процесното ПТП застрахованият лек автомобил „БМВ“ с рег. №***** е бил управляван от А.К. Б. (който по искане на ответника е и конституиран в производството като трето лице помагач на негова страна), но ответникът не е ангажирал доказателства, а и твърдения за връзка между застрахования собственик на автомобила „Т.С. Л.-А.“ ООД и А.К. Б., която да покрива някоя от конкретните хипотези на клаузата на т. 16.21 от общите условия.

По-съществено в случая е, че събраните в производството доказателства относно механизма на настъпване на процесното ПТП, включително заключението на изслушаната съдебна автотехническа експертиза не съдържат и данни за проявена от водача на застрахования автомобил груба небрежност при управлението на автомобила преди или по време на настъпване на пътното произшествие.

Необходимо в тази връзка е да се посочи, че поначало не всяко нарушение на правилата за движение може да бъде квалифицирано като груба небрежност, а само такова поведение на водача, което пряко нарушава забрани, предвидени да осигурят безопасното движение по пътищата, като от значение за определянето на формата на вина като груба небрежност е и степента на нарушаване на забраните.

Доказателствата по делото, включително изводите в заключението на експертизата относно скоростта на движение на участниците в процесното ПТП и възможността за предотвратяването му от водачите на двата автомобила, участвали в него, въобще не установяват подобни нарушения на водача на застрахования автомобил.

Във връзка със съображенията в писмената защита на ответника, че данните в заключението сочели на допуснато от водача нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП (разпоредба поначало неприложима в случая, доколкото процесното ПТП не е осъществено на територията на Република България), следва да се отбележи, че самият характер на предвидените с цитираната разпоредба на чл. 20, ал. 2 ЗДвП задължения към водачите поначало изключва възможността нарушаването на тези задължения да бъде квалифицирано като груба небрежност.

С оглед изложеното възраженията на ответника за изключен застрахователен риск се явяват неоснователни, което при безспорно установените факти относно съдържанието на процесния застрахователен договор и настъпването на процесното ПТП предполага възникнало задължение на ответника за обезщетяване на вредите на собственика на застрахования автомобил от това ПТП, като след уведомяването на ответника за цесията от 19.11.2020г. кредитор на задължението е ищецът.

От заключението на изслушаната автотехническа експертиза по делото се установява, че стойността на материалите и труда, необходими за отстраняване на повредите на застрахования автомобил, настъпили в пряка и непосредствена последица от процесното ПТП, възлиза на сумата 34 388,08 лв.

Предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ следва да бъде уважен до посочения размер от 34 388,08 лв., като за разликата до пълния му предявен размер от 37 232,00 лв. се явява неоснователен и подлежи на отхвърляне.

От писмените доказателства във връзка с образуваната при ответника щета относно процесното застрахователно събитие се установява, че ответникът е получил документите, необходими за установяване на застрахователното събитие и вредите от него, най-късно на 19.11.2020г., което съгласно чл. 405, ал. 1, изр. 2, вр. чл. 108, ал. 1 КЗ предполага, че в забава по отношение на главното вземане за застрахователно обезщетение ответникът е изпаднал на 04.12.2020г., когато е изтекъл предвиденият в цитираната разпоредба 15-дневен срок.

Лихвите за забава, изтекли върху главното вземане за сумата 34 388,08 лв. в периода от 04.12.2020г. до 17.05.2021г., за който е предявен акцесорният иск с правно основание чл. 409 КЗ, изчислени по реда на чл. 86, ал. 2 от ЗЗД, вр. ПМС №426 от 18.12.2014г. на база основния лихвен процент на БНБ за този период, увеличен с десет пункта, възлизат на общия размер 1 576,12 лв.

Искът за лихви следва да бъде уважен за посочения размер, а за разликата до пълния му предявен размер от 1 706,00 лв. подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на делото и съгласно чл. 78, ал. 1 и 3 ГПК всяка от страните има право на присъждане на част от разноските, които е направила за съдебното производство, съразмерно на уважената, респективно отхвърлената част от исквете.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ***** да заплати на „АКБ Т. ЕМ“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. ***** на основание чл. 405, ал. 1 КЗ сумата 34 388,08 лв. – обезщетение по договор за имуществено застраховане на лек автомобил „БМВ“ с рег. №*****, дължимо за вреди от ПТП, настъпило на 28.02.2020г. в Република Сърбия, прехвърлено на „АКБ Т. ЕМ“ ЕООД с договор за цесия от 19.11.2020г., сключен с „Т.С. Л.-А.“ ООД, ведно със законната лихва от 17.05.2021г. до изплащането на сумата, на основание чл. 409 КЗ сумата 1 576,12 лв. – лихви за забава, изтекли върху главното вземане за застрахователно обезщетение в периода от 04.12.2020г. до 17.05.2021г. а на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 3 332,00 лв. – съдебни разноски, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за разликата над 34 388,08 лв. до предявения размер от 37 232,00 лв., а иска с правно основание чл. 409 КЗ за разликата над 1 576,12 лв. до предявения размер от 1 706,00 лв.

ОСЪЖДА „АКБ Т. ЕМ“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. ***** да заплати на ЗАД „А.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ***** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 305,16 лв. – съдебни разноски.

Решението е постановено при участието на А.К. Б. с ЕГН ***** и адрес гр. София, ж.к. Люлин, бл. 237, ап. 16 като трето лице помагач на страната на ЗАД „А.Б.“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, *****.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____